

Anda Rottenberg

NIE JESTEM TKACZKĄ

Magdalena Abakanowicz zdobyła światowe uznanie dzięki swoim abakanom tkanym z kolorowego sizalu, wielkim formom przypominających kobiecy srom. Tworzone w różnych wariantach, wyraźnie ukazywały seksualną tożsamość artystki i jednocześnie stanowiły manifest kobiecości. Uznawano je za prace na wskroś feministyczne, zrywające z pruderyjnością eufemizmów używanych w języku sztuki tamtych czasów.

Jednak z czasem „tkacki” materiał i „kobieca” technika stosowana przy tworzeniu abakanów zaczęły ją coraz bardziej irytować. Magdalena Abakanowicz zwróciła się ku rzeźbie figuratywnej, a postaci jakie robiła pozbawione były wyraźnych cech płciowych. W ten sposób, „wydostała się” ze swej kobiecej tożsamości i uwolniła się od tego, co było jej specjalnością – tkactwem, z którym nie chciała być już identyfikowana.

W pewnym momencie Abakanowicz powróciła do niemal abstrakcyjnych, miękkich, biologicznych form, tworząc cykl „kokonów” pod tytułem „Embriologia”. Nie komentowała abakanów ani „kokonów” w odniesieniu do swojej osobistej tragedii; strzegła swojego wizerunku jako artystki ponad swym osobistym doświadczeniem.

Głębsze analizy twórczości Magdaleny Abakanowicz stały się możliwe dopiero po jej śmierci. Ten wykład jest próbą odtworzenia związków pomiędzy osobistą biografią artystki a wybranymi przykładami z jej bogatej spuścizny.

Anda Rottenberg jest kuratorem wystaw, historykiem sztuki i krytykiem, nauczycielem akademickim na studiach o specjalności kuratorskiej. Od 1980 roku była kuratorem i współkuratorem wielu międzynarodowych wystaw. Kurator (1993–1995) i komisarz Polskiego Pawilonu na Biennale w Wenecji (1993–2001) oraz Biennale w São Paulo (1997–2007). Autorka wielu tekstów na temat sztuki tłumaczona na większość europejskich języków oraz na japoński i koreański. Ostatnio opublikowane książki: „Sztuka w Polsce 1945–2005” (2005), „Przeciąg: teksty o sztuce polskiej lat 80” (2009), książka biograficzna „Proszę bardzo” (2009), „Rottenberg. Już trudno” (wywiad rzeka Doroty Jareckiej z Andą Rottenberg, 2014), „Laszlo Feher” (Budapeszt, 2016), „Stanisław Fijałkowski” (Berlin, 2016), „Miroslaw Balka” (*Hangar Bicocca*, Milano, 2017), „Berlin Depression” (2018).

Działa jako niezależny kurator sztuki i pisarz.